

soner", det forstaar vi saa godt og finder det baade rigtigt og tryggest, at man til „Tingmænd“ vælger de dygtigste og bedste, men under Begrebet Personer maa Kvinden ogsaa kunne komme med, og der var Fru Andersen Mosegaard netop en af dem, der i Følge personlige Egenskaber burde have været valgt.

Og vi synes heller ikke om at blive bebrejdet, at vi ikke tager aktiv Del i det politiske Liv, naar vi et halvt Aar i Forvejen har maatte høre ilde for, at vi tænkte at samle os i

Husholdningsforeninger som Mændene i mangfoldige Aar har gjort det i Landboforeninger.

De Valg der er afholdt siden Kvinden blev politisk ligestillet med Manden, har jo med tilstrækkelig Tydelighed godtgjort Vanskeligheden ved i al Almindelighed at faa Kvinden valgt ind paa Rigsdagen. Og et særligt „Erhvervsparti“ vil man vel ikke at vi skal danne.

Hvad saa. Er der andre Maader, hvorpaa en Regering kan tage Hensyn til os som en Gruppe Vælgere, der

vanskeligt selv kan faa en fyldig Repræsentation paa Rigsdagen?

Ja der er. Og det ved at give os Kvinder et Husholdningsministerium som man i sin Tid gav Handelen og Landbruget deres. Det huslige Arbejde, Hjemmets vidtrækkende Arbejde er jo alle enige om er af største Betydning for Samfundet, det er i alle Tilfælde betydeligt nok til at give sit eget Ministerium.

Magdalene Lauridsen.

I. C. W.s Femaarsmøde.

Det internationale Kvinderaad (I. C. W.) har nylig holdt Møde i Kristiania efter Indbydelse af Norske Kvinders Nationalraad. Mødet var udmærket organiseret af N. K. N., der fra alle Sider havde mødt Velvilje: Stortinget havde bevilget et stort Statstilskud og Stortingsbygningen var stillet til Disposition for Mødet. Kongen og Dronningen modtog Kongressens Deltagere til The paa Slottet, Udenrigsministeren indbød Kongressen til Souper, Kristiania Kommune til Middag paa Frognersæteren og Privatfolks Gæstfrihed var overordentlig stor.

Lady Aberdeen.

Der var mødt flere Hundrede Delegerede fra ca. 30 Landes Nationalraad og adskillige Regeringer, hvoriblandt den kinesiske skal nævnes, havde ladet sig repræsentere. Med Sorg erfarede det, at det tyske Nationalraad ikke ønskede at deltage i dette Møde, fordi Tyskland endnu ikke var optaget i Folkeforbundet — Østrig og Ungarns Nationalraad havde derimod sendt Delegerede.

Alle Forhandlingsmøder blev ledet af den dygtige, elskelige, majestætiske Lady Aberdeen, der i over 20 Aar har været Præsident for I. C. W.

Der aflagdes Beretning for I. C. W.s og for Nationalraadenes Virksomhed siden sidste Møde (Rom 1914) og om de nye Rettigheder Kvinder har naaet i disse Aar.

De Forslag til Resolutioner, som allerede i Foraaret var omsendt til Debat i Nationalraadene, var suppleret med nye, saaledes at deres Antal nu var steget til 41; de blev forelagt og drøftet.

En Resolution, hvori man pegede paa den store Betydning, det vilde have, om Adgangen til at blive Medlem af Folkernes Forbund saa snart som mulig blev udvidet til at omfatte alle helt selvstændige Stater, blev forelagt af England, anbefalet af Frankrig og vedtaget af I. C. W.

Der vedtoges en Henstilling til de Lande, som er Medlem af Folkernes Forbund a) om at sende en Kvinde blandt de tre delegerede til dettes første Møde i November 1920, b) om at sende dygtige Kvinder saavel som Mænd til at bistaa de delegerede i Forbundets raadvigende og konsultative Arbejde, c) om at vælge mindst 2 Medlemmer, hvoraf een Kvinde i den internationale Organisation for Folkesundhed, som oprettes i Tilknnytning til Folkernes Forbund.

Der rettedes Opfordring til alle Landes Kvinder om at arbejde for at redde Børnene i de udhungrede Distrikter i Europa.

Der vedtoges Resolutioner ang. Kvinders Nationalitet, ang. Lægeundersøgelse af Emigranter, Udveksling af Lærere mellem Landene, Indskrænkning af Luksus, Salg af berusende Drikke. Forslaget om, at I. C. W. skal støtte Principet om Moderspension for trængende Mødre, vedtoges, og der rettedes Opfordring til Nationalraadene om at studere dette Spørgsmaal og at arbejde for, at Husmødrenes Stilling bliver mere betryggende i økonomisk Henseende. Man udtalte sig i en anden Resolution for, at Børn født udenfor Ægteskab skulde have Ret til Faderens Navn. Nationalraadene opfordredes til at arbejde for, at der ansattes kvindelige Dommere ved alle Børne- og Ungdomsdomstole, og at der indvælges Kvinder i alle Kommissioner ang. offentlig Velfærd.

Endelig skal det omtales, at I. C. W. meget energisk udtalte sig for Bekæmpelse af den hvide Slavehandel og for lige Moral for Mænd og Kvinder. Der vil blive rettet Henvendelse til de Regeringer, der endnu ikke har afskaffet Reglementeringen, om snarest at gøre dette.

Da Lady Aberdeen ikke ønskede Genvalg, valgtes Madame Chaponnière-Chaix, Svejts, til Præsident. Henni Fochhammer blev genvalgt som 3. Viceformand.

Som man ser, beskæftiger I. C. W. sig i ganske overvejende Grad med Kvindesagsspørgsmaal. Det vilde sikkert være til Gavn for alle Parter om det Samarbejde, som paa Kongressen blev foreslaaet mellem I. C. W. og Kvindevalgretsalliancen, kunde komme i Gang.